

Jeg ved ikke rigtig, hvordan man spørger her i Folketinget under hensyn til forretningsordenen om det dér med læsevner. Jeg ved ikke, om det er nye briller, der skal til – jeg har selv erfaret, at der kan komme en tid, hvor man har brug for briller. Men jeg vil opfordre ministeren til at gå hjem og læse dagsordenen nøje og se, at der står »forbrugermærkning«, og det kan naturligvis ikke være skiltning.

Ministeren har haft god tid, og når vi lyder lidt utålmodige nu, så er det, fordi vi faktisk synes, der har været god tid for ministeren til at få den her sag ordnet rigtigt i stedet for at løbe om hjørner med os, der har vedtaget den dagsorden her i Folketingssalen. Den kan kun laves om her; den kan ikke fortolkes af ministeren alene og heller ikke i tilfældige møder.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det virkelig er sådan, at man i Sundhedsministeriet først begynder at overveje seriøst, hvordan man skal tackle en introduktion af den gensplejsede sojabønne på det danske marked, efter den 6. november, hvor ansøgningen om godkendelse er færdigbehandlet.

Er ministeren ikke klar over, at man i 50-60 pct. af de danske fødevarer direkte eller indirekte benytter soja? Er det så ansvarligt – kan man sige det på den måde? – først at begynde at tilrettelægge en planlægning af det efter den 6. november og først at begynde at foretage sig noget på det tidspunkt?

Er det sådan, at man også venter på den endelige beslutning i Miljø- og Planlægningsudvalget med hensyn til raps og majs, eller er man begyndt at overveje, hvordan man skal tackle mærkningen af de produkter? For med de tre produkter på markedet er der jo involveret gensplejsede produkter i næsten alle fødevarer.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det, jeg sagde indledningsvis, var jo, at regeringen i hele perioden – også den, som spørgeren henviser til – har arbejdet aktivt for omfattende mærkningsregler i EU.

På hjemmefronten skete der så det, at vi i maj i år modtog en ansøgning om godkendelse af den gensplejsede sojabønne fra Monsanto, og godkendelsen blev givet den 15. november 1996 efter en sundhedsmæssig vurdering.

Og da forordningen ikke er vedtaget endnu, bliver vi nødt til at agere ud fra de gældende

mærkningsregler vel vidende, at disse regler vil blive suppleret i novel food-forordningen, når den endelig bliver vedtaget.

I forbindelse med behandlingen af ansøgningen om markedsføringsstilladelsen til Monsanto underrettede Levnedsmiddelstyrelsen industri, detailhandel, brancheorganisationer og importører af sojabønner om, at der var produkter på vej, som var fremstillet af gensplejsede sojabønner, og samtidig blev der orienteret om, at produkterne ville skulle mærkes, og at Levnedsmiddelstyrelsen ville udarbejde en vejledning herom.

Den konkrete godkendelse til Monsanto blev givet på betingelse af, at det ved leverancen blev oplyst, at partiet indeholdt eller kunne indeholde gensplejsede sojabønner, og det skal naturligvis ske for, at importører og producenter skal have de nødvendige oplysninger, sådan at produkterne kan mærkes på passende måde i detailhandelen, altså helt ude ved salg til forbrugeren. Så det mener jeg sådan set man har taget højde for.

Endelig kan man sige, at godkendelsen jo først skulle foreligge, før en bekendtgørelse kunne udformes.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne bede ministeren om helt konkret at oplyse Folketinget om, hvilken dato ministeren har bedt Levnedsmiddelstyrelsen om at begynde at overveje, hvordan mærkningskravene skulle praktiseres i virkeligheden. Hvilken dato beder man om, at der bliver påbegyndt et arbejde med at udforme mærkningsreglerne?

Og så vil jeg yderligere spørge ministeren: Hvis der havde været en lille smule opmærksomhed på, hvilke problemer gensplejset soja kunne give, havde det så ikke været muligt at føre nogle indledende drøftelser med erhvervene, med forbrugerorganisationerne og med de politiske partier, før man gav godkendelsen? Hvorfor skulle det absolut afvente godkendelsen, når ministeren siden den 23. maj har vidst, at der forelå en konkret ansøgning? Hvorfor kunne man ikke være gået i gang med de overvejelser noget tidligere?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved ikke, om hr. Steen Gade har ret i, at problemet i denne her sag er, at ministeren trænger til nye briller, men jeg må i hvert fald konstatere, at de spørgsmål, vi stiller, ganske enkelt ikke bliver besvaret, heller ikke selv om det er